

РЕШЕНИЕ

№ 4265

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2647** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Началника на Митница Столична чрез юрк. Е. П. срещу Решение от 21.01.2013 г. постановено по НАХД № 21963 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателна колегия, 112 – ти състав. С оспореното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 250/09.08.2011 г., издадено от Заместник-началника на Митница Столична, с което на [фирма] на основание чл. 112, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е наложена имуществена санкция в размер на 92 486,24 лева /деветдесет и две хиляди четиристотин осемдесет и шест лева и 24 стотинки/ за нарушение на чл. 43, ал.1, т.1 във връзка с чл. 20, ал. 2, т. 1 от ЗАДС.

Наведените касационни основания са за постановяване на решението при неправилно тълкуване и прилагане на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Посочва се, че СРС е приел, че от събраните доказателства не може да бъде направен извод, че към датата на проверката акцизните стоки са били освободени за потребление и следователно не е било настъпило задължение за начисляване на дължим акциз за същите. Навежда доводи, че в ЗАДС няма предвидена процедура за временно извеждане от данъчен склад и в този смисъл се явяват ирелевантни

причините, поради които акцизните стоки са били извън територията на проверявания данъчен склад. Касаторът твърди, че съгласно чл. 20, ал. 3 от ЗАДС [фирма] е било длъжно да начисли дължим акциз на 06.12.2010г. посредством издаване на данъчен документ по реда на чл. 84, ал.1 от ЗАДС за освободените за потребление акцизни стоки - 15869 броя бутилки без бандерол - задължение, което дружеството не е изпълнило. Моли съдът да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление № 250/2011г. издадено от Заместник-началника на Митница Столична. В съдебно заседание касаторът – Митница Столична, се представлява от юрк. П., която поддържа касационна жалба и моли съдът да отмени решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно.

Ответникът – [фирма], се представлява от адв. Ф., която изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на СРС по подробно изложени съображения в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и недоказана и моли да се остави без уважение.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си въззивният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора. От събраните по делото доказателства съдът е приел следната фактическа обстановка: На 06.12.2010 г. служители на Митница Столична, съвместно със служители на ГДБОП, извършили проверка на управлявания от [фирма] данъчен склад, находящ се на адрес [населено място], [улица]. Видно от изисканата справка от проверяващите за складовата наличност в данъчния склад към дата 06.12.2010г. е следвало да се намират 15869 бр. бутилки с алкохолни напитки. Установено било, че посочените бутилки не се намират в данъчния склад, а в съседно помещение. Същите не са били облепени с акцизен бандерол. Видно от приложения и приет по делото протокол № 1665/ 06.12.2012г. за осъществяване на оперативен контрол на лица, извършващи дейности с акцизни стоки търговското дружество [фирма] е освободило за потребление 15869 бр. бутилки чрез извеждането им от данъчен склад и не е начислен дължим акциз в размер на 46243,12 лева. Въз основа на установената фактическа обстановка съдът е обосновал и правните си изводи, за да отмени наказателно постановление № 250/ 09.08.2011 г., издадено от Заместник- началник Митница Столична. Приел е, че бутилките с алкохол не са били освободени, респ. акциз не е бил дължим.

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че така постановеното решение е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и при издирена

обективна истина, подкрепена със събирането на всички относими към делото доказателства – писмени, гласни, включително приетата съдебно счетоводна експертиза. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспореното решение, поради това, че съставът на СРС е приел, че вмененото на нарушителя нарушение не е осъществено от обективна страна. Това е така, тъй като съгласно чл. 112 ал. 1 от ЗАДС „Лице, което, като е задължено, не начисли акциз, се наказва с имуществена санкция в двоен размер на неначисления акциз, но не по-малко от 500 лв”. Задължението за заплащане на акциз възниква в момента на освобождаване на стоките за потребление съобразно чл. 20 ал. 1 от ЗАДС. По делото СРС безспорно е установил, че процесната стока се е намирала в съседно помещение и при инвентаризация не са констатирани липси. При това положение, не е приложима разпоредбата на чл. 43 ал. 1 т. 1 от ЗАДС, съгласно която акцизът се начислява на датата на установяване на липсата по чл. 20, ал. 1 с издаване на данъчен документ по чл. 84, ал. 1. Във връзка с това настоящият състав намира, че в конкретния случай за ответника по касация задължението за начисляване на акциз не е възникнало.

Съдебното решение следва да бъде потвърдено и предвид следните съображения. Налице е неяснота относно датата на извършване на твърдяното нарушение, което от своя страна води до съществени процесуални нарушения ограничаващи правото на защита на административнонаказаното лице. Настоящият съдебен състав намира, че в акта за установяване на административно нарушение (посочен в наказателното постановление като основание за издаването му) и наказателното постановление са посочени различни дати на извършване на административното нарушение, което не може да бъде преодоляно по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Посочената в наказателното постановление дата на извършване на нарушението е 06.12.2010г. В АУАН са визириани две дати - 06.12.2010г. като дата, на която е извършена проверката в склада на дружеството и.и 17.09.2009г., като дата на извършване на нарушението. Допуснатото несъответствие, представлява съществено нарушение в административно - наказателното производство. Не може да се определи точната дата, на която е извършено нарушението, което от своя страна е нарушение на чл. 42 ЗАНН. Разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН посочват задължителните и необходими реквизити на АУАН и НП. Датата на извършване на нарушението посочена в АУАН следва да посочена и в НП, тъй като АУАН изпълнява функциите на обвинителен акт. При констатираното разминаване на дати на извършеното нарушение в АУАН и НП, съдът е поставен в невъзможност да установи в хода на съдебното производство точната дата на извършване на описаното в наказателното постановление административно нарушение, което представлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП.

Предвид изложеното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.01.2013г. постановено по н.а.х.д. № 21963 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателна отделение, 112-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: